



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. S., bytem S., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě bez data proti rozhodnutí žalované ze dne 7.11.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou bez data doručenou zdejšímu soudu dne 21.11.2013 a následně doplněnou k výzvě soudu podáním ze dne 18.12.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.11.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní je její zdravotní stav, který popsala, natolik vážný, že nemůže vykonávat většinu běžných záležitostí a posudková lékařka neprovedla kontrolu důkladně a nepřihlédla ke zdravotnímu stavu komplexně, ani k lékařským zprávám, z čehož vyvodila pro ni závěr, který ji poškozuje, proto požadovala nové posouzení; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 7.11.2013 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 7.11.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 3.9.2013, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 22.8.2013 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.11.2013 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 24.10.2013 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., položce 4b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35%; žalobkyni byl přiznán vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu střed vymezeného rozpětí, tj. 30%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 22.8.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.10.2013 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., položce 4b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření dne 24.1.2014 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.11.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 13.11.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 25.3.2014 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství (jednání nebyla žalobkyně přítomna), v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, protože komise hodnotila v souladu s OSSZ v Sokolově i řízením o námitkách zdravotní postižení žalobkyně dle kapitoly XII., položky 4b) přílohy vyhlášky 30% v rozmezí 20-35%, čímž již nevzniká podmínka pro použití § 3 a 4 vyhlášky. I když žalobkyně byla komisí pozvána k osobnímu projednání a vyšetření dermatologem FN

v Plzni, nedostavila se (omluvila se). PK MPSV konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psoriasis vulgaris geografica - chronický numulární typ v predilekčních lokalizacích, pro které žalobkyně není schopna práce v extrémně znečištěných podmínkách, ve styku s alergenem; jedná se o středně těžké funkční postižení s projevy v predilekčních lokalizacích s častými exacerbacemi, někdy se jedná o rozsáhlejší postižení i v jiné než predilekční lokalizaci s dlouhodobou aktivitou; kožní forma postižení není po celý rok generalizovaná a intenzita obtíží kolísá. Dále komise uvedla, že u žalobkyně není nutná další rekvalifikace vzhledem k tomu, že zvládá práci šičky, je schopna pracovat jako švadlena i v domácím prostředí ve vlastním rytmu s dodržováním hygienických zásad při onemocnění s psoriadou, proto pokles pracovní schopnosti hodnotí 30%, neboť profesi v konečném procentuálním hodnocení nezohledňují. K námitkám žalobkyně komise uvedla, že kloubní obtíže byly zhodnoceny dle doloženého revmatologického vyšetření, postižení kloubů dle těchto nálezů nedosahuje posudkově významného funkčního omezení a zohlednění obtíží žalobkyně by částečně mohla vyřešit i nově vzniklá posudková kategorie-osoba zdravotně znevýhodněná.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 6.5.2014 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože uvádí rozporné údaje týkající se jejího zdravotního stavu, když dle ošetřující lékařky má psoriatická ložiska, mohou se objevovat otoky a toto komise neuvádí; v posudku doporučená zaměstnání by nemohla vykonávat ze zdravotních důvodů, protože nemůže delší dobu sedět, prach z látek by jí způsoboval zdravotní potíže a nemá šicí stroj ani prostor v jejich bytě; považuje se za neschopnou jakéhokoliv zaměstnání, protože může pracovat tak 10 minut a musí odpočívat, začnou jí svědit ruce, kůže na nich začne praskat až do krve a musí s výkonem práce přestat. Závěrem žalobkyně uvedla, že se nezúčastní jednání u procesního soudu ze zdravotních důvodů a souhlasí s tím, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 17.7.2014* a v závěru tohoto doplnění uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 25.3.2014, když jednání se konalo za přítomnosti lékaře (dermatolog) z kožní kliniky, kde mohla být pozvaná žalobkyně vyšetřena a zdravotní stav mohl být dostatečně aktuálně zhodnocen, ale omluvila se a nedostavila se. Dále bylo uvedeno, že nález ošetřujícího dermatologa MUDr. U. je hodnocen jako chronická disseminovaná psoriáza + psoriatická artropatie, léčba je lokální a z dokumentace nevyplývá, že by byla psoriáza léčena celkovou terapií (retinoidy nebo imunosupresi); stav, kdy se jedná o sezónní výskyt nebo po infektu, nemůže být invalidizující. Pokud by došlo k dominujícímu postižení kloubů při psoriáze, což bývá spíše dle lékaře FN v Plzni výjimečné, pak by byl hodnocen především funkční dopad z tohoto postižení, ale tato situace dle objektivních nálezů z revmatologie však nenastala; např. v nálezu z revmatologie ze dne 8.2.2013 je uvedeno, že jasná artritida vyjádřená není. K námitce žalobkyně, že se PK MPSV nevyjádřila ke skutečnosti, že by se mohly u ní objevovat otoky, komise uvedla, že může hodnotit již jen objektivizované nálezy v aktuálním časovém úseku, nelze posuzovat předpoklad zhoršení onemocnění apod. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.)*

Z účasti u ústního jednání u zdejšího soudu dne 6.8.2014 se žalobkyně omluvila; přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní a dále uvedl, že žalobkyně měla možnost se účastnit jednání komise za přítomnosti kožního lékaře z kožní kliniky, kde mohla být vyšetřena i její zdravotní stav mohl být dostatečně aktuálně zhodnocen; žalobkyně se nezúčastnila ani posouzení jejího zdravotního stavu v řízení o námitkách.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 7.11.2013*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (prvního až třetího stupně) v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7.11.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 25.3.2014 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.9.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, stanovili míru poklesu pracovní schopnosti 30%, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru interního lékařství a dermatologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.11.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 3.9.2013. Nelze přehlédnout, že žalobkyně se nezúčastnila žádného jednání v této věci po podání námitek a žaloby, kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav ve vztahu k invaliditě, ač byla pozvána, vždy se omluvila, tudíž nevyužila nabízené možnosti ohledně posouzení jejího zdravotního stavu, i když posudkoví lékaři jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující je aktuální zdravotní stav a z něho vyplývající funkční postižení, tedy nikoli stav či skutečnosti, které mohou, ale nemusí vůbec nastat, jelikož invaliditu lze uznat zpětně, ale nikoli do budoucna.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 6. srpna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně